

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.817 van 8 juli 1996
in de zaak A. 67.876/X-6503.**

In zake : 1. Patrick BOONEN,
2. Christel GOOSSENS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. Taelman,
kantoor houdende te Grobbendonk,
Herenthoutsesteenweg 18

tegen :

1. de stad Herentals,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. Sebreghts,
kantoor houdende te Antwerpen,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkommende partijen :

1. Franciscus Alphonsus Leo Vervoort,
2. Julia Francisca Goolaerts,
3. Franciscus Maria Vervoort,
wonende te Herentals,
Lierseweg 258.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick BOONEN en Christel GOOSSENS op 29 februari 1996 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 8 januari 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals waarbij aan Franciscus VERVOORT de bouwvergunning wordt afgegeven voor het oprichten van een meergezinswoning op een perceel gelegen aan de Liersesteenweg 262 te Herentals;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juni 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. TAELEMAN, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat D. LINDEMANS die, loco Advocaat M. DE LAT, verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat G. THIENPONT, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur J. CLEMENT, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 13 december 1995;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 22 maart 1996 Franciscus Alphonsus Leo VERVOORT, Julia Francisca GOOLAERTS en Franciscus Maria VERVOORT hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat verzoekers wonen aan de Lierseweg 260, kadastraal gekend als 432/X te Herentals, naast het bouwperceel; dat zij daarom alleen reeds van het rechtens vereiste belang doen blijken; dat de exceptie die de tweede verwerende partij en de tussenkomende partijen in dat verband opwerpen niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoekers in een derde middel o.m. aanvoeren :

"Schending van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen dd. 29/07/1991,
(...)

Er dient te worden aanvaard dat de loutere verwijzing naar het advies van de Gemachtigde Ambtenaar zoals in casu, niet als een voldoende motivering kan worden aanvaard.

(...)

Aangezien tevens werd gemotiveerd op basis van verkeerde feiten en een verkeerde beoordeling, en met name rekening gehouden met de toestand op een niet-aanpalend perceel, in plaats van op het aanpalend perceel, met als gevolg een overschrijding van het redelijkheidsbeginsel.

(...)

Dat bij de beoordeling van de inplanting geen inlichtingen werden ingewonnen over de toestand op het aanpalend perceel, en met name werd voorbijgegaan aan het feit dat langs die zijde het licht van de aanpalende woning dient te worden genomen.
(...);

Overwegende dat de eerste verwerende partij geen nota heeft ingediend; dat de tweede verwerende partij o.m. antwoordt dat het advies van de gemachtigde ambtenaar naar behoren is gemotiveerd; dat zij voorts stelt :

"Verwerende partij is wel degelijk uitgegaan van een correcte inschatting van de plaatselijke situatie door de foto's van het bouwperceel en de percelen links en rechts met inbegrip van een volledig aanzicht van het perceel nr. 432X, eigendom van verzoekende partij. Het is niet omdat hierover in de vergunning alsdusdanig niet expliciet gesproken wordt dat niet uit het dossier blijkt dat er wel degelijk rekening mee werd gehouden.";

Overwegende dat de tussenkomenende partijen o.m. antwoorden :

"(...)

Verzoekers BOONEN-GOOSSENS verliezen evenwel uit het oog dat naar aanleiding van de aangifte van het stedenbouwkundig attest nummer 1 op 12.06.1995 ten aanzien van verzoekers uitdrukkelijk gesteld werd dat de bouwvergunning kon verkregen worden onder de voorwaarden dat het een kopwoning betreft op de rechter perceelgrens, op dezelfde bouwlijn als de woning op perceel 432T met aansluiting op de aanpalende bebouwing op perceel 432T.

Het betreffen de gegevens welke blijken uit het advies van de gemachtigde ambtenaar welk advies blijkens de bouwvergunning uitvoerig gemotiveerd werd en welke motivering in de bouwvergunning is opgenomen.

(...);

Overwegende dat artikel 45, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de

ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalt dat zolang voor het gebied waarin het goed begrepen is, geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de door de Minister gemachtigde ambtenaar of ambtenaren van het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, "de gemachtigde ambtenaar" genoemd; dat luidens § 4 van hetzelfde wetsartikel de vergunning het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen, de gemachtigde ambtenaar nagaat of zijn advies in acht genomen werd en, zo niet, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen schorst;

Overwegende dat de bij de genoemde wetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen opgelegde verplichting het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen in de beslissing waarbij het over de bouwaanvraag beslist, ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat de gemachtigde ambtenaar immers op zicht van de vergunning moet kunnen nagaan of deze overeenstemt met het gegeven advies en, zo niet, of er grond is de vergunning te schorsen; dat evenwel het feit dat op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen door de gemachtigde ambtenaar controle wordt uitgeoefend, dit college er niet van ontslaat zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het college beter gekend dan door de gemachtigde ambtenaar- is tegemoet gekomen; dat het college van burgemeester en schepenen, doordat het over een eigen beslissingsbevoegdheid beschikt, ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen; dat,

in het geval dat het college van oordeel is dat, wat hem betreft, de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar het verlenen van de vergunning verantwoorden, de motiveringsverplichting op zijn minst vereist dat het college van burgemeester en schepenen dit in zijn beslissing over de bouwaanvraag dan ook met zoveel woorden vermeldt; dat dit terzake niet het geval is;

Overwegende dat het voorts zeer de vraag is of de redengeving in het advies van de gemachtigde ambtenaar terzake kan volstaan; dat het immers niet uitgesloten is dat deze ambtenaar bij het uitbrengen van zijn gunstig advies is voortgegaan op het voordien uitgereikt stedenbouwkundig attest waarin hij had overwogen wat volgt :

"De voorgestelde kavel komt in aanmerking voor een kopwoning op de rechterperceelsgrens, op dezelfde bouwlijn als de woning op perceel 432/T. Het ontwerp dient aan te sluiten op de aanpalende bebouwing, op perceel 432/T. De voorwaarden in het advies van de NMBS moeten worden nageleefd.";

dat het perceel 432/T gelegen is rechts naast het perceel 432/X van verzoekers en het bouwperceel 432/V links naast het perceel van verzoekers; dat dienvolgens een aansluiten "op de aanpalende bebouwing, op perceel 432/T" onmogelijk is;

Overwegende dat het middel een ernstig middel is dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers in hun vordering voldoende concrete gegevens aanvoeren die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de

bestreden bouwvergunning hun een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat immers de bestreden beslissing een gebouw vergunt met drie appartementen, waarvan de op de grens met het perceel van verzoekers op te richten rechterzijgevel een zogenaamde "wachtgevel" is, van, op het hoogste punt gemeten, 10,70 meter, terwijl de woning van verzoekers 3 meter hoog is, hun eigendom iets meer dan 6 meter breed is en bebouwd tot op 1,20 meter van de perceelsgrens waarop de wachtgevel wordt opgericht; dat de tweede verwerende partij niet kan worden bijgevallen waar zij tegenwerpt dat het nadeel te wijten zou zijn aan verzoekers zelf omdat zij een woning betrekken die met schending van artikel 678 van het Burgerlijk Wetboek zou zijn opgericht doordat zij uitzichten heeft op het bouwperceel op een afstand van minder dan 19 decimeter; dat in deze zaak niet blijkt dat de bestaande toestand aan verzoekers is te wijten en het nadeel evenzeer voorhanden is in de hypothese dat de afstand 19 decimeter (en niet, zoals terzake, 12 decimeter) ware geweest;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Franciscus Alphonsus Leo VERVOORT, Julia Francisca GOOLAERTS en Franciscus Maria VERVOORT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 8 januari 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals waarbij aan Franciscus VERVOORT de bouwvergunning wordt afgegeven voor het oprichten van een meergezinswoning op een perceel gelegen aan de Liersesteenweg 262 te Herentals.

Artikel 3.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op acht juli 1900 zesennegentig, door de
Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. voorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.